

J.nr. 2025-03380

Ref. KISE

Den 17. juni 2025

Notat om høringssvar vedrørende høring over ændringer i bekendtgørelse om autorisation af veterinærsygeplejersker m.v.

Bekendtgørelsen blev sendt i ekstern høring den 26. marts 2025 med frist for afgivelse af høringssvar den 28. april 2025.

Fødevarestyrelsen har modtaget høringssvar fra følgende høringsparter:

1. Den Danske Dyrlægeforening
2. Det Veterinære Sundhedsråd
3. Erhvervsstyrelsen
4. Københavns Universitet, Institut for Klinisk Veterinærmedicin
5. Landbrug & Fødevarer
6. Veterin rsygeplejerskernes Fagforening

Landbrug & Fødevarer har anført, at organisationen ikke har bemærkninger til høringsudkastet.

I det følgende redegøres for de væsentligste bemærkninger i høringssvarene. Fødevarestyrelsens bemærkninger hertil er anført i kursiv. Der henvises til, at høringssvarene kan l ses i deres helhed på Høringsportalen, hvor de offentliggøres.

Høringssvarene har givet anledning til enkelte justeringer og præciseringer i h ringsudkastene, jf. nedenfor under specielle bemærkninger. I indledningen i bekendtgørelsen er § 37 a i lov om dyrlæger indføjet som hjemmelsbestemmelse for muligheden for at ansøge om autorisation som veterinærsygeplejerske digitalt, jf. høringsudkastet § 4, stk. 1.

Generelle bemærkninger

Den Danske Dyrlægeforening udtrykker generelt forståelse for og bakker op om ønsket om at ajourføre bekendtgørelsen, så den afspejler branchens udvikling og de øgede kompetencer blandt veterinærsygeplejersker. Foreningen udtrykker endvidere tilfredshed med, at autoriserede veterinærsygeplejersker gives mulighed for at behandle alle heste, og ikke kun heste udelukket fra konsum. Det anføres, at dette er en positiv og praktisk tilpasning for mange hestepraksis.

Københavns Universitet, Institut for Klinisk Veterinærmedicin (i det følgende benævnt Institut for Klinisk Veterinærmedicin) bakker helt overordnet op om den aktuelle revidering af bekendtgørelsen og formålet om, at denne ajourføres, så den bedre modsvarer branchens behov og intentionerne om at fremme veterin rsygeplejerskers muligheder for at bistå praktiserende dyrlæger i det daglige arbejde med dyr. Instituttet fremhæver muligheden for, at en veterinærsygeplejerske fremover kan opnå autorisation til at udføre behandlinger på alle heste - uanset konsumstatus. Ligeledes finder instituttet det

positivt, at det f.eks. bliver muligt at indlede anæstesi på de af dyrlægen vurderede ukomplicerede patienter, og at det er tilføjet, at en veterinærsygeplejerske kan varetage opgaver som blodtapning samt indgivelse af blodprodukter.

Fødevarestyrelsens bemærkninger:

Revidering af bekendtgørelsen er sket efter ønske fra erhvervet og høringsudkastet er udarbejdet i en konstruktiv og givende dialog med interessenter. Formålet med ændringen har først og fremmest været at ajourføre bekendtgørelsen således, at indholdet bedre imødekommer branchens behov og dermed bedre opfylder intentionerne med at autoriserede veterinærsygeplejersker kan bistå praktiserende dyrlæger.

Specielle bemærkninger

Ad § 2, nr. 4

Institut for Klinisk Veterinærmedicin foreslår, at definitionen på "Tjenestemodtager" ændres til "Tjenestemodtager: Ejeren af dyret eller denne repræsentant, som lader eller ønsker at lade dyret behandle". Det anføres, at behandlingen i alle tilfælde vil ske under dyrlægens ansvar, og denne skal kunne gøre brug af den autoriserede veterinærsygeplejerskes kompetencer inden for autorisationens bestemmelser.

Fødevarestyrelsens bemærkninger:

Fødevarestyrelsen har forståelse for det anførte, men der er tale om implementering af servicedirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked), jf. definitionen af "tjenestemodtager" i direktivets artikel 4, nr. 3. Bekendtgørelsen regulerer hvad veterinærsygeplejersker må udføre af behandlinger. Tjenesteydelser i direktivets forstand ydes derfor af den enkelte veterinærsygeplejerske.

Ad § 3, stk. 2

Institut for Klinisk Veterinærmedicin anfører, at Fødevarestyrelsen med fordel kan overveje, om ordet "eller" skal udelades, da det er muligt at opnå autorisation til behandling af både heste og familiedyr, hvis ansøgeren opfylder kravene i bekendtgørelsen.

Fødevarestyrelsens bemærkninger:

Fødevarestyrelsen har forståelse for det anførte, men der er tale om en lovteknisk detalje. Det er korrekt som anført af Institut for Klinisk Veterinærmedicin, at en veterinærsygeplejerske kan autoriseres i begge specialer (heste og familiedyr), men som udgangspunkt er der tale om to alternativer. I tillæg kan en autoriseret veterinærsygeplejerske blive autoriseret i det andet speciale, såfremt betingelserne herfor er opfyldt, jf. § 3, stk. 3-6.

Ad § 4, stk. 1

Den Danske Dyrlægeforening bemærker, at et fuldt uddannelsesbevis allerede indeholder både skolebevis og praktikerklæring. Det anføres, at kravet om særskilt indsendelse af skolebevis derfor fremstår overflødigt. Det foreslås derfor, at der alene skal fremsendes uddannelsesbevis. Institut for Klinisk Veterinærmedicin anfører et tilsvarende synspunkt. Det er instituttets opfattelse, at en veterinærsygeplejerske består sin uddannelse med et uddannelsesbevis, som udstedes, når uddannelsesinstitutionen Hansenberg har modtaget den afsluttende praktikerklæring.

Fødevarestyrelsens bemærkninger: Fødevarestyrelsen kan ikke imødekomme ønsket om, at der alene skal indsendes uddannelsesbevis i forbindelse med ansøgning om autorisation som veterinær-

sygeplejerske. Det nuværende uddannelsesbevis indeholder ikke angivelse af hvilken dyreart uddannelsen omfatter. Dette udledes af skolebeviset. I uddannelsesbeviset henvises alene til bekendtgørelse om erhvervsuddannelser og bekendtgørelse om erhvervsuddannelsen til veterinærsygeplejerske, men af disse bekendtgørelser fremgår ikke dyreart ligesom bekendtgørelserne ændres over tid, så det er forskellige bekendtgørelser, der henvises til i uddannelsesbeviser over tid.

Når styrelsen autoriserer, skal der foreligge entydig og umiddelbar lettilgængelig dokumentation for, at kravene til autorisation i det speciale, som der ansøges om autorisation i, er opfyldt. Styrelsen er opmærksom på, at der siden 2018 ikke har været udbudt uddannelse i specialet heste, men dette ændrer ikke på, at det - når der søges om autorisation – klart skal fremgå af den medfølgende dokumentation hvilken dyreart, uddannelsen har omfattet.

Endvidere vil det fremtidige krav om i alt 6 ugers kursus i uddannelsesspecifikke fag om heste, jf. § 3, stk. 6, i høringsudkastet, alene komme til at fremgå af skolebeviset. Det vil derfor fortsat være nødvendigt med indsendelse af begge dokumenter i forbindelse med ansøgning om autorisation i specialet heste, som omfattet af § 3, stk. 6, jf. § 4, stk. 2.

Fødevarestyrelsen henstiller til Det Faglige Udvalg for Veterinærsygepleje, at det fremover og om muligt af uddannelsesbeviset kommer til at fremgå, hvilken dyreart uddannelsen har omfattet. Hvis det af uddannelsesbeviset vil komme til at fremgå hvilken dyreart uddannelsen har omfattet, vil det ikke være nødvendigt for en ansøger at indsende skolebevis med undtagelse i de situationer hvor der ansøges om autorisation i specialet heste som omfattet af § 3, stk. 6, jf. § 4, stk. 2. Men på nuværende tidspunkt fremgår det ikke af uddannelsesbeviset hvilken dyreart, uddannelsen har omfattet.

Til delvis imødegåelse af det af høringsparterne anførte har styrelsen i § 4, stk. 1 i høringsudkastet tilføjet følgende bestemmelse: ”Indeholder uddannelsesbeviset oplysning om den dyreart, som uddannelsen omfatter, skal der ikke medfølge skolebevis, jf. dog stk. 2.

Ad § 5, stk. 4

Veterinærsygeplejerskernes Fagforening har anført, at der for nogle veterinærsygeplejersker med uddannelse i smådyr (fremover benævnt familiedyr) kan være en praktisk udfordring i perioden fra, at de har modtaget deres uddannelsesbevis og indtil, at de har modtaget deres autorisation fra Fødevarestyrelsen. I denne mellemliggende periode må de ikke udføre behandlinger, som omfattet af bekendtgørelsen, jf. § 5, stk. 4 i bekendtgørelsen. Nogle færdiguddannede veterinærsygeplejersker vil imidlertid i umiddelbar fortsættelse af afslutning af deres uddannelse og modtagelse af deres uddannelsesbevis have mulighed for enten at fortsætte med at arbejde i den dyreklinik/dyrelægepraksis hvor de som led i uddannelsen har været i praktik eller har mulighed for straks at få ansættelse i anden dyrlægeklinik/praksis.

Fødevarestyrelsens bemærkninger: Fødevarestyrelsen har forståelse for at en sådan praktisk udfordring kan forekomme og har til imødekommelse heraf i bekendtgørelsen indføjet en ny bestemmelse som § 5, stk. 5. Der vil derved blive givet mulighed for, at en veterinærsygeplejerske med uddannelse i specialet familiedyr vil kunne arbejde som veterinærsygeplejerske i forhold til dette speciale, i henhold til reglerne i bekendtgørelsen, i en afgrænset periode fra indsendelse af ansøgning om autorisation og indtil modtagelse af autorisation som veterinærsygeplejerske i specialet familiedyr. Dette forudsætter dog, at vedkommende kan dokumentere, at vedkommende til Fødevarestyrelsen har indsendt ansøgning om autorisation i specialet familiedyr, jf. § 4, stk. 1 i bekendtgørelsen.

Ad § 6, stk. 1

Den Danske Dyrlægeforening vurderer, at en generel pligt til at give de nævnte oplysninger til alle tjenestemodtagere i alle klientrelationer vil være administrativt tungt, og i praksis kan opleves kunstigt i mødet med klienterne. Det foreslås derfor, at oplysningerne gives efter forespørgsel, tilsvarende som i § 6, stk. 2. Institut for Klinisk Veterinærmedicin anfører tilsvarende, at en tjenestemodtager kun bør modtage oplysningerne på anmodning. Det Veterinære Sundhedsråd anfører, at Rådet finder, at kravene i § 6 synes unødvendigt vidtgående og bør genovervejes.

Fødevarestyrelsens bemærkninger:

Fødevarestyrelsen har forståelse for det anførte, men der er tale om implementering af servicedirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked), jf. artikel 22 i direktivet. Servicedirektivets artikel 22 skelner mellem to typer af informationer: Informationer som altid skal være tilgængelige, og informationer som skal oplyses ved forespørgsel. Informationerne som altid skal oplyses, fremgår af artikel 22, stk. 1, mens artikel 22, stk. 3 oplister oplysningerne, som kan gives ved forespørgsel. Bestemmelserne i henholdsvis § 6, stk. 1 og 2 er udformet i overensstemmelse hermed.

Ifølge EU-Kommissionens håndbog for servicedirektivet er det op til tjenesteyderen selv at bestemme, hvordan vedkommende vil gøre information tilgængelig. Kommissionen nævner selv tjenesteyderens hjemmeside eller ved et fysisk skilt, jf. i det hele side 83 i Kommissionens "Handbook on the implementation of the Services Directive, September 2022".

Ad bilag 1 – nr. 10

Institut for Klinisk Veterinærmedicin bemærker vedrørende udtag af biologisk prøvemateriale, at det ikke er nødvendigt at tilføje "opsamle" i den indledende tekst i nr. 10, da dette alene er møntet på, at en veterinærsygeplejerske ikke må udtage prøver via penetration af legemshuler. Det anføres, at i nr. 10 handler det konkret om, at urinprøve ikke må udtages af en veterinærsygeplejerske ved hjælp af cystocentese, men alene ved opsamling af (spontant afsat) urin i fx bækken/bæger eller udtag af urin via et i forvejen anlagt urinkateter. Det anføres, at som eksempel er det heller ikke forbeholdt en veterinærsygeplejerske at opsamle spontant afsat fæces. Det anføres, at instituttet er klar over, at dette punkt har været debatteret flittigt, men finder det væsentligt, at der ikke hersker tvivl om, hvad en veterinærsygeplejerske må udtage og hvordan. Samtidig finder instituttet, at det er vigtigt, at præcisere, at en veterinærsygeplejerske må foretage efterfølgende undersøgelser af materialet, og som endeligt verificeres af dyrlægen med henblik på diagnose.

Fødevarestyrelsens bemærkninger: Til imødegåelse af bemærkningen er ordlyden "eller opsamle" slettet.

Ad bilag 2, nr. 3

Institut for Klinisk Veterinærmedicin anfører, at "med undtagelse af anæstetika" bør omformuleres, da det ellers er i modstrid med at en veterinærsygeplejerske, jf. nyt nr. 5 i bilag 2, må administrere anæstetika til den ukomplicerede patient (ASA score 1-2). Det Veterinære Sundhedsråd anfører tilsvarende, at Rådet finder, at punkt 3 og 5 i bilag 2 er selvmodsigende og at der bør ske omformulering.

Fødevarestyrelsens bemærkninger: Fødevarestyrelsen er enig i det anførte. I konsekvens heraf er ordlyden i bilag 2, nr. 3 justeret til følgende således, at der hermed er skabt overensstemmelse mellem nr. 3 og nr. 5 i bilag 2:

”Administrere alle typer diagnostika, vacciner og lægemidler, med undtagelse af anæstetika, jf. dog nr. 5, og lægemidler til aflivning, , gennem godkendte administrationsruter, jf. markedsføringstilladelsen, dog undtaget legemshuler, led, seneskeder og rygmarvskanalen samt intravenøs administration af kontraststoffer.”

Ad ønske om styrkelse af uddannelsesindhold – laboratoriediagnostik på hest

Den Danske Dyrlægeforening fremhæver et behov for styrket fokus på laboratoriediagnostik i undervisningen på veterinærpsygeplejerskeuddannelsen, særligt med henblik på hest. Foreningen foreslår, at der indføres krav om specifik oplæring i de mest anvendte in-house laboratorietests rettet mod hest, samt en basal forståelse for laboratorieteknik, kvalitetssikring og overordnet tolkning af resultater. Det anføres, at dette vil være med til at understøtte fagligt ansvarlige arbejds gange og give veterinærpsygeplejersker et bedre grundlag for at understøtte det veterinærfaglige arbejde i praksis.

Fødevarestyrelsens bemærkninger: Fødevarestyrelsen har noteret sig det anførte, men bemærker samtidig, at dette vedrører selve uddannelsen som veterinærpsygeplejerske, ikke udformningen af bekendtgørelsen. Det vil derfor være op til Det Faglige Udvalg for Veterinærpsygepleje at følge op på det anførte.

Ad mærkning af hunde og heste

Institut for Klinisk Veterinærmedicin anfører, at en veterinærpsygeplejerske bør kunne isætte mikrochip (transponder) i hunde (og heste) under dyrlægens ansvar. Det anføres, at instituttet derfor sammen med interessentgruppen havde foreslået dette som en tilføjelse til bekendtgørelsen, men dette er ikke medtaget i høringsudkastet. Institutet efterspørger derfor, om Fødevarestyrelsen har fundet en anden løsning på dette, da mærkning af hunde jf. § 6 i bekendtgørelse om mærkning og registrering af hunde er forbeholdt dyrlæger og ID-mærkere, som er godkendte af Dansk Hunderegister, samt at for heste fremgår det af artikel 13, stk. 1 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/963 af 10. juni 2021, at identifikationsmidler til heste skal anbringes af en dyrlæge eller, hvis national lovgivning foreskriver det, af en bemyndiget og behørigt uddannet og kvalificeret person.

Fødevarestyrelsens bemærkninger: Fødevarestyrelsen har noteret sig det anførte, men som også tidligere tilkendegivet er mærkning af hunde og heste reguleret i anden lovgivning. I tillæg betragter styrelsen ikke mærkning af hunde som dyrlægegerning.

Ad mærkning af hunde: Som det er anført af Institut for Klinisk Veterinærmedicin er mærkning af hunde reguleret i bekendtgørelse om mærkning og registrering af hunde, idet det af § 6 i bekendtgørelsen fremgår, at mærkning af hunde kun må foretages af de dyrlæger og ID-mærkere, der er registreret i Dansk Hunderegister. Veterinærpsygeplejersker er derfor ifølge nugældende lovgivning henvist til at lade sig registrere som ID mærker hos Dansk Hunderegister. Styrelsen kan ikke via bekendtgørelse om autorisation af veterinærpsygeplejersker m.v. ændre på dette.

Ad mærkning af heste: Identifikation af heste er reguleret i artikel 13, stk. 1 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/963 af 10. juni 2021 sammenholdt med bestemmelser i bekendtgørelse nr. 1318 af 28. november 2024 om registrering i CHR og om identifikation af kvæg, svin, får, geder, heste, hjorte eller kameler.

Af artikel 13, stk. 1 forordningen sammenholdt med § 68, stk. 2, jf. stk. 1, i bekendtgørelsen fremgår det, at dyrlæger og personer, som har bestået et kursus godkendt af Fødevarestyrelsen, jf. nærmere § 68, stk. 3-5 eller stk. 7, må identificere heste. Mærkning af heste er således reguleret i anden lovgivning, som styrelsen ikke kan ændre på via bekendtgørelse om autorisation af veterinærpsygeplejersker m.v. Veterinærpsygeplejersker er henvist til at bestå et af Fødevarestyrelsen godkendt kursus,

der opfylder minimumskravene i bilag 1 i bekendtgørelse om registrering i CHR og om identifikation af kvæg, svin, får, geder, heste, hjorte eller kameler. Der foreligger også den mulighed, at kursuskravene indarbejdes i ét af de fire kurser, der udgør de i alt 6 ugers kurser i uddannelsesspecifikke fag om heste, jf. § 3, stk. 6 i høringsudkastet. Det bemærkes endvidere, at styrelsen betragter mærkning af heste, som dyrlægegerning.

Ad høringssvar fra Erhvervsstyrelsen

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR) har modtaget bekendtgørelsesudkastet i høring og vurderet følgende vedrørende udkastets administrative konsekvenser for erhvervslivet:

”OBR vurderer, at bekendtgørelsesudkastet medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. De administrative konsekvenser består i, at erhvervet skal ansøge om og betale for videreuddannelse af veterinærsygeplejersker i form af et medicinbehandlingskursus samt et seks ugers kursus for at blive autoriseret i specialet heste. Med den påkrævede autorisation vil veterinærsygeplejersken opnå kompetencerne og tilladelsen til at udføre en, i bekendtgørelsen fastsat, række opgaver, som tidligere blev varetaget eller overvåget af en dyrlæge. Efterfølgende skal gennemførelse af de pågældende kurser og den opnåede autorisation kunne dokumenteres ved myndighedskontrol.

OBR vurderer, at de administrative konsekvenser for erhvervslivet ikke overstiger bagatelgrænsen for forelæggelse for Regeringens økonomiudvalg på 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

OBR anerkender, at ændringerne i bekendtgørelsen vil betyde en større grad af fleksibilitet i opgaveløsningen for dyrlægepraksisser, ved at veterinærsygeplejersker i større omfang vil være godkendt til at udføre, i bekendtgørelsen fastsatte, opgaver, som tidligere blev varetaget af eller som krævede direkte tilstedeværelse af en dyrlæge.”